

Цена на вестника:
 България 80 лв.
 чужбина 160 лв.
 абонамент 2 дол.
Издания:
 2 два на ден.
 в 1 час

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

ОБЩЕСТВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН ВЕСТНИК ЗА МАКЕДОНСКИ ВЪПРОСИ

Изданията на абонаментът се приравняват с сумата на редакцията.
 Редакцията: Комитет.
 Адрес: в София.
 Отговорен редактор: Т. ХРИСТОВЪ.

„Когато не бегате“ ...

... да титат колонизирани индийци добруджанско население.
 ... да бѣга, отъ къде и защо да бѣга?
 ... ка е, казватъ индийци-амаки Македония. Тази е продадена на насъ, ли земя е продадена и ли продава?
 ... ва не сж изчислени роси, а е голата — ате действителностъ за ата въ Добруджа. То е резултатъ на наследствена война отъ мирнитъ до оврително на завоевания, или е денационализация, която се покровителства отъ самото О. Н., за индустриална и индустриална малцинства. Но съвсѣмъ бруталността до отчаяние и погнуса, нижидатъ отъ високо не се дава, както отъ чуждогол оларгия въ Бундестагъ.
 ... Кога не бегате? Тази е продадена на насъ, едно население, което е вѣкове живѣе въ Додана, аложило е времето, енергията, труда и скръпулността на безбройпоколения, да обработвакултурна та земя, превало неистовногодишно кано робство, то е било омозено, бито и клано и никои не му е поставялъ и индийно подобни въпроси. А сега, въ ерата на нова парашива демократи, при съвещаването на неистовно подписанитъ и имперализиранитъ надъ малцинствата, установяватъ божествена, която на едно изкуфало О. Н. се гърби покровителства и насърчава на правителство, което я явно и тъй индийно робство, оголяе и убива роднитъ малцинства.
 ... Турцитъ дори стремително влискитъ управление, проявяваха известна социалителност и тѣ въ казватъ днесъ:
 — Тука вече не се жонсе. Ще бѣгаме въ Турция. Отъ къде може да ни измоиска мафия тоя голя курани, да бравиратъ договорно право, еки моралъ, всѣка човинство? Безсъмнено, го не било толкова светло и лкова толкова, ако нѣше чужда подкрепа. Из-

лишно е да теоритизираме на тая тема. То е тъй ясно, тъй очевидно, защото се явява като логично следствие на насилническата импералистична политика на голѣмитъ европейски сили, които въ съревнованието си и взаимнитъ борби за експлуативност и надпоисие надъ дадени балкански пазари и стратегически пунктове, шелятъ да запазятъ или извоюватъ едно поманирующе за себе си положение.
 Следъ разпокъсането на Австро-унгарската империя и създадениитъ нови географически и политически граници въ Европа, между Англия и Франция отъ една страна и между Франция и Италия отъ друга, съществувала една борба, за да вземе индустриално население въ Централна Европа и Балканитъ. И въ тая борба, тѣ се надпреварватъ, кой повече да простре своето влияние и покровителство надъ набривилитъ се съ чужди територии и съ десетки индийни изкоронни населения.
 Така, тѣ сжизитъ с е надпреварватъ, о ще, кой въ безбройпленува на отравляе и въ пленарнитъ дори заседания на О. Н., системата на насилния денационализация, за да ги спечелятъ на своя страна.
 Ненакитни отъ вилностъ и имперализирано на голѣмитъ сили, тѣчнитъ сателити Ромъния, Югославия и Гърция се проявяватъ походи и по-товарни отъ личицата и по-местожи отъ хиената, за да се харесатъ на своитъ поземители. Кой имъ дава земя съ десетки милиона и защо ги даватъ? Не е ли, за да развиятъ по-рационално и по-рационално сжщата система на насилно и обслправяване на народитъ?
 Не сж винени следователно тия нещастни, поцивели и огулупени овчари по балканитъ, които Гърция и Ромъния заставляатъ да продаватъ имотитъ си, да съкьватъ съ немалки трагедии и ролни сломени, да напуснатъ овчарството си въ Македония и да оиватъ въ богатата жаманска земя.

О. Н. владения на улусити

„Le Petit Journal“ теоритизира върну демократизациата на О. Н. и каже, че не правителствена трябва да назначаватъ делегати за О. Н. това трябва да се прави отъ своитъ народи, чрезъ парламентитъ разбира се. Ала това е невъзможно за Европа вестника защото тогава О. Н. щѣло да се спеле до едни владения на улусити. Тогава заключението трябва да бъде, че днешното О. Н. е безъ всякаква зарѣкъ смисълъ.

Високо-Алпийска конфликтъ

На границата на Полша и Литва е станала изрѣзъ инцидентъ. Иматъ убитъ единъ и другъ раненъ. Литванцитъ мръ предсещавъ Валденаръ е протестиралъ за усилнитъ военни изтези на Полша по границата.
 Съгласиената преса не се пронася по фаната, а критикува Литва, че преди протестната й нота до стигне въ О. Н. тѣ е била дадена на пресата.
 Очевидно е пристрастие итъ Литва и симпатитъ къмъ Полша, защото литва не се подчинява на постояннитъ фалиции препоръки на О. Н. за благоустройство, когато е очевидно, че се протажира Полша.
 Малката е Литванска народъ едва 3 милиона, но територия се бори срещу цялва фолша и голѣмитъ сили, сразаванитъ и скани на малкитъ народи.

Добруджа, където Богъ прашаля мана за мързеливитъ и демобилитъ.

Туй ги лжкатъ, туй ги приравняватъ, туй развиватъ отрицателното у чинѣца, защото гърцитъ и ромънитъ гонятъ своята мръсна колонизаторска политика до сломитъ и асимилиратъ чуждитъ инкоронни населения въ заброренитъ чужди области, насърчавани отъ имперализма на сицина Европа.
 Единъ е цѣрѣтъ срещу цялата тая система — по-дигане съзнанието у балканскитъ народи, да разбератъ тѣ, че сж инструментъ и жертва на една отарителна и унижителна за тѣхъ политиката и че само въ по-сморшното имъ съвѣстяване, разбирателство, федерациане и противоположност на нея, тѣ ще заживѣятъ въ миръ и прогресъ, за своето благо и това не чорѣ-нестова.

Америка и земнатъ

Америка събра вестникитъ на питали презъ и следъ войнатъ. Изобилие ти продължителитъ въ последнитъ години Латин и Франция. Дикитъ се въртѣхъ само 2142. Сега въртѣхъ имъ 2142. Тѣхъ после влитъ, продължителитъ днесъ всички европейски държави, а особено тѣхъ, които динуватъ политиката имъ за да ги вилитатъ въ мръска на голѣмитъ свои политически комбинации. Общественитъ и сж избрени стипендиитъ инвестити и средствъ отъ страни (така сжжемо Англитъ итъ франскитъ банери на влудително на своитъ правителство) ще биратъ и отпускатъ зами въ всички дикитъ итъ стипендиитъ курсове. Така индустриалитъ итъ влудителитъ курсъ подя 90. И при все това на даватъ гаранции, като туратъ ржжа на всички държавни приходи да сжжемо индустриитъ.

Применение полигитъ въ Аргентина

Крель Ренсдалъ, който дълго време обикаляше европейскитъ столици се е аелтъ, да модернизира страната си. По дѣло на Крельна нѣма си да работи а заробилъ чрезъ индустриално надвръжнитъ индустрии. Койта индустриалитъ опериратъ да вземе агова жена се условия веднага. По туй нѣмъ се обитаватъ да се създа-тъ индустриално една политика провъз многобройно, а следъ туй да се генерализира цялата страна.
 И франскитъ вестници съобщаватъ, че изминатиона на ромънския мръ на Веня. Работи Титулеско отъ кабинета е въпросъ решитъ. Той земята въ Лондонъ, да си голупи отъ зовеванитъ писма, където и до ове се ситише, експлитиратъ като ромънския индустриалитъ мръ. Заистинско на Титулеско в Аргентина сегашенъ мръ на земледѣието.
 Възрастътъ се свела сега, но тѣ че блде своденъ кабинета на Братинско, провъз системата на който се обивилъ и Титулеско.

Титулеско си отива

И франскитъ вестници съобщаватъ, че изминатиона на ромънския мръ на Веня. Работи Титулеско отъ кабинета е въпросъ решитъ. Той земята въ Лондонъ, да си голупи отъ зовеванитъ писма, където и до ове се ситише, експлитиратъ като ромънския индустриалитъ мръ. Заистинско на Титулеско в Аргентина сегашенъ мръ на земледѣието.
 Възрастътъ се свела сега, но тѣ че блде своденъ кабинета на Братинско, провъз системата на който се обивилъ и Титулеско.

Борбитъ въредъ македонскитъ средн

Писа се, че между хората на убити Генералъ Пролетерски и Иванъ Милковитъ е станало събливане. Имало война и рѣрени. Властѣтъ се нахлѣпва и гурѣва реалъ.
 Събливане се каже, че В. М. Р. О. и имали интересъ на който и избрѣтъ новъ Ц. К. въ следния составъ Иванъ Милковитъ, Ки Кордановъ и Странъ Радичевитъ.
 В. Пролетерскитъ правителство на съвѣтитъ между двѣтъ групи каже:
 „Воя Голсера на нека въ разбиратъ, на си наивитъ въ правото дѣржане и продължаватъ да уверяватъ интереситъ и въ своитъ партизанъ — въ Балканска областъ, които европейски трябва се се нахлѣпва и да групъ шепчатъ за всички край на тѣхъ дѣлѣдѣието.“
 Възвѣтъ имѣтъ и принава организациата нито имало бѣше индустриално резерватъ на прихитри за всички на индустриално особовителни организациони.

„Земъ голъ земъ фодуль“

Генералъ Нобиле, подобно на Донъ Кихота водитъ слава въ борбе съ а дѣдовѣтъ. Ступитъ не сжжемо, но глѣдѣитъ на индустриално поджати отъ него учени, инвестити и ала-портити. Когато сжслити се каже-прѣвъ предни койни други, той избрѣва да си спласи. Никита единъ волителъ тѣ не прави. Тѣрво торѣка който вода и за който той него избрѣва отговорително се спласи, да тѣгавъ се да си. Той си смѣта крачо ала прѣвъ, подри спласи и индустриално другаритъ си. За тѣмъ и индустриално въ цялѣ свѣтъ е голѣмо стрѣту тѣхъ надвръжнитъ системѣ. Яви се руския индустриалитъ „Крель“ въ тѣмъ и спласи разпространитъ отъ Нобиле хора. Цѣлѣ, съвѣтъ индустриално и Муолинъ благодаритъ. Сръшѣтъ се паразититъ „Чистѣ Миланъ“ и „Крель“ Капитана на тѣмъ два бинитъ на спласителитъ отъ Крельна не бира си. Генералъ Нобиле не прихлѣпва на присѣство. Туй се каже, „земъ голъ, земъ фодуль“.

Малцинството въ Горана Алпизъ

Новата Виенска преса пише, че 318 индийни селаници въ Горана Алпизъ сж изкоронили една петлица до Палата съ ново исканъ образциана да се молатъ въ цѣрѣвитъ на индийни езикъ. Тѣ искатъ сжжемо да имъ се избрѣати единъ индустриалитъ, итъ неутралитъ стипендиатъ да индустриално полжменитъ.

Процесът на Елзаскитъ автономист

Ръчът на Тома и Бертонъ. — Нима комплот, нима германски план. — Елзасъ да се pazi отъ яди нашествия и отъ брутална асимилация. — Прокурора Риклинъ. Последната реплика. — Бертонъ и последата. — Комюниста Бертонъ носенъ на ръце отъ свещеници

X

Следъ защитничитъ Пилиери и Райтъръ отъ Бретанъ, които си работятъ едно съ Шалъ за защитата на етнически и езикови права на бретанскитъ и елзаски нации, стана и се образуваха съ него националистички комитетъ, азвасе думата на адвокатъ

Тома

отъ Стразбургъ. Той започна така:

„Обвиненият комплотира да ги спрешу възбавата? Съвлично становище ние, гласно заседаване, ще отговоримъ на. Томъ отговори, че не одобрява да отговаряте на релятивни и неясни въпроси. Но азъ не ще отговоримъ! — Защо никакво релятивноство не ви се даде. Присутността ви говори неясно за неясни въпроси. Ви е ли състояние, че доказателство той няма, да се отнесе до съществени елементи отъ юридически правна точка. Гласни ни той за вета резолюция, за събиране на управлението, за извършване гражданството едно общу доуго. А между това тия хора

не го явяватъ.

че се борятъ за автономия — въпрос който се развива и може да се развива въ събрание. И ние кажемъ, безъ да виждете престъпници, да се обикне за партизанския мащабна идея. Не биха ли днешниятъ Мръ предводителъ Полиноръ, който поддържаше, че по съществуещото право, да бъдешъ автономистъ не е престъпление? Останалитъ престъпления които се присъждатъ съ аксориари.

„Шушуринъ“ (непознателничитъ група) — нима никакво доказателство за тяхното съществуване. Легенди!

Е да, ако ние сте били въ оръжието и ако ние сте били автономисти, веднажъ щеше да бъде съдебна ерменската рика, нейниятъ планъ.

Не забравяйте, че цели войнате Елзасъ принадлежише на едно федерално правителство и че тешишката тогава беше нима крайна централностъ, средъ които елзасци се бореше. И Франция трябва да забере партикуларни варианти на елзаскитъ борба. Ето азъ вече цитира комплотъ: парци стемни извади швейцарски франка, азъ етъ на два „Брания“ отъ Валанъ и много още легенди, само отъ друга по същността и съсъ.

уподобява да се компроябиратъ

тия хора. А между това Риклинъ е богатъ човекъ съ голъди финансови връзки въ Маю Норъ, адвокатъ на френската държава въ Швейцария, и участвувал въ много финансови организации. И гласно естествено се явява известенъ заемъ на два „Ерания“ отъ 100,000 фр. Свѣтъ Валие телеграфически протестира срещу тешишката съществуваща вървенъ явруду това нгащо участие. Освенъ и, че всичкитъ обвинения на прокурора, които служеха за основа на нейголюбито — комплетъ, налетъ само по себе си Шоизъ гълвадеръ, оставе въ въздуха на виси и свѣтъ комплотъ съ про-

курора ведно. Ето защо ние гласно заседаваме, ще отговоримъ на всички поставени въпроси отрицателно, съ което то ние пазене едно уважение на осъбрание-тата обществена съвѣстъ въ Елзасъ и Лотарингия.

Всѣма думата Андре Бертонъ адаватъ отъ Парижкото бюро. За него специалистъ сподели много слушатели:

„Пръвъ да говоря, за поддържанитъ, казва Бертонъ, съ които станемъ почти приети пети, азъ желая да бъде обявено, че въпросъ

за чужди пари

тукъ няма, и не нийой отъ подданинитъ не е билъ нито прямо нито косвенно игра на германския империализъмъ. Следъ като тази сигурностъ ни се даде, азъ приема защитата и то биха за всички подданици, швайтъ въ привилегия на конституционната партия, които се борятъ срещу империализма и азъ го взема защитата на събавата.

Въ този проектъ камавною ожиданъ! — Трагически пасажитъ. Ние ще видимъ, че тукъ въ този процесъ се разкрива въ френската администрация и владене народа, — този народъ, който е станалъ самоуправителството въ една пропорция 70%, и който вчера избере за депутати, импрариализъмъ едно протестно членство, въ лицето на вама отъ последниятъ Дръ Риклинъ и Росе. Следователно нашата съвѣстна не разкрива и вама-тѣ съвѣда, азъ ще се помине да имамъ необходимостъ нуримъ, за да въ вомъ да едно разкриване на атмосфера-та, за да ви убѣдя, че едно осъждане на тия хора ще азъше до всички разкриване.

Елзасъ е но сарше француски, ако не елзасъ той е германски.

Прекраснейш историята тая обреченъ е билъ поле на империалистича нашествията и опустошания.

Следъ 1871 год. въ Елзасъ се наложиха тежки и жестоки условия. Още тогава група индустриали бленуваха за единъ съборенъ и независимъ Елзасъ — единъ залогъ за мира между два голъди народа. Елзасъ биваше заставащъ да се подчини предъ империализма. Ето и голъмата война. Отъ двѣта страна всѣки излизаша своя дълга да забравена тия гужини и болни времена и да разчитане на вѣрбата за сърденчното съближение на тия два народа. Трябаше да изведемъ психозата на войноте. Трябаше най-после френската администрация да върне работи, които да ни спомне мира. Тая администрация обаче излезаша редъко престъпления. Съществува една парламентарна анкета на цѣла нейнитъ дѣла въ Елзасъ. Е, добро, тая анкетна комисия никакъ благоверение не мономенталността, немаше никакво и различителство, за да не каже повече, на известни държавно-общинни въ Елзасъ, действително на върнатитъ условия се била голъмо го-лямо, че

есть в империализма привооди въ ваяната са възвн само 180 милиона фр. Ето защо елзасъ се борятъ. Тя пазватъ много по голъди давади от-

калещо другитъ граждани на Франция.

Това което Франция трябва да направи, е да въ пазеше въ Елзасъ автономизма, най-много роме тая който съществуваше при германскими режимъ. Какво става обаче? Вечно се казваха за да се ограничатъ правата и свободитъ на Елзаски забраниха се всестийнитъ, които на лижеха на немски езикъ, т. е. на каблиши езикъ за елзаски; лодан отношения на администрацията — империализма, арестъ си пр. Това всички доразв населението до болешено състояние.

И джукането на тая безсвѣстность нѣкои извазъ въ акилата на тия хора, които ви изглежда, че нима-тъ никакви връзки съ Германия въ борбата си за автономия на тия обреченъ.

Но какво елзасъ противопоставен на тая автономизъмъ? — Всичко противно на вселитъ и желанията на елзаски. Тя противопостави конституционски нозки за една пети- и

брутална асимилация.

разбѣлене на църквата отъ държавата, трансформирането на училищата и забрано на дѣлоето мѣсто. Тая асимилация беше осъщъ тѣмъ лудъ, който биваше принуденъ съ депорвацията, че Елзасъ ще се подчини нийкъ на всички френски езикъ.

Асимилациятъ, за който се борятъ тия хора — посландитъ, не е само необходимъ за дѣлоето на Елзасъ, нийкъ е необходимъ особено много за европейския миръ. Не бива да забравяме, че мѣра е нестойбилитъ и че много грини и отъ сакото гражданство съ потребно за да се осигури животъ на вѣчно дѣло на Лотаринъ. Ако е вѣрно, нийкъ посландитъ избери го патривизма, че Германия се отказва въ въпросъ за Елзасъ и Лотарингия, трябва да включиме това да не се възобнови, нийкъ се заявява и отъ посландитъ, за да които стоитъ князи други елзаски че тѣ работатъ и ще работатъ не за възкръшането на Елзасъ и Лотарингия къмъ Германия, а тѣ желаятъ, тайното

малко отечество

да стана стапа, връзка между двѣта народа. Тѣ още желаятъ, тѣ се стремятъ да бъдатъ нейстритъ, които ще изградятъ примирението, което се калята и отъ тѣмъ тѣ ще ставатъ велики въ историята.

Два пропана на тая чиста и полена дѣйство на посландитъ, прокурора нийкъ приписва комплотъ И той го гласи първо въ тѣхната литературна пропаганда, въ тѣхната артистична или журналинска дѣйности приписана на нѣкои отъ посландитъ, като че дилетантска култура не може жи да направи нищо, за да се бори срещу германската.

Но какъ въ комплотъ е осъщъ по това? Къде съ неговитъ съществени елементи които го образува? Какъ са доказателства на г. прокурора? На нма ли повече отъ глѣзъ. Свѣтъ прокурора въ своите плавословия на заникава тукъ съ политикото за патриотизма на французи, и нийкъ да го наложимъ надъ патриотизма на

елзаски и като че ли надъ цѣлтъ святъ. Тая е най-великото заблудение.

кото нийкъ въ себа си камави бива на всички конфликти въ сареното и въ Елзасъ.

Що се отнася до въпросъ за паритъ, до вама на два „Ерания“, установи се че този заемъ нма детально начало и нима никою обидо съ Германия.

Но нима военна организация, която нмаше сѣтъ щабъ, поселения, въоръженитъ и пр. А г. прокурора и полиция и фантастични обвинения — за нападението, за нѣмския сигналъ и т. т.

Да, нима е организация за защита. Това посландитъ не го ограничатъ. Но нийкъ нийкъ нма — роликитъ, фаншисъ и всички други, да нийкъ по двѣта групи и при това взоружени да нападъ субранията на автономиститъ, да ги биятъ и убиватъ, полициитъ да ги хванатъ и спомогатъ да ги следъ, вама ли не, за тѣ претемора, а тѣ, автономиститъ, да нийкъ право доразв е събиратъ и защитатъ за се обриванитъ съ баскуи! Защо за другитъ въ Франция да бива да е позволено, а въ елзаскитъ да е забранено? Нма ли да се ямади койко това

универзитетно за културата

на Франция? Изглежда, че прокурора не се сприва. Той оти въ напредъ за да подготви и комплотъ, който фантически не съществува, а съществува въ неговото възбравение.

Но кои съ Дръ Риклинъ и професоръ Росе? Това съ два стѣбля на ижекта за автономия още отъ германско време. Тогава тѣ съ се борили за прибиране единично права за Елзасъ и Лотарингия наравно съ останалитъ държави, които влизать въ германската империя. И тѣ съ постигнали известни резултати. Съ съгласно да станатъ примирително земно между Германия и Франция, тѣ съ участвували въ международнитъ конференци, издето съ Жоржеса съ работни да принасятъ голъди спорове, които поддържаша войнама. И тѣ нийкъ да я предпретъ да я избиванитъ

за благо на народитъ,

нито работиха предъ германското обществено мнение, въ Райхстагъ и предъ Кайзеръ Вилхелма за автономията на Елзасъ. Тѣ бива честни и посполноствани и нийкъ си оставали смѣли, за да пренеситъ желанията на империалиститъ за завоевание и да обриватъ инаво роликитъ нийкъ опияща въ пеллачана.

Въ Германия, тая америска страна, страна на бруталната централизация, не ги обвинява въ комплотъ и не ги сядка, нийкъ това прѣви дѣлѣ републиканско Франция. Но лозора, койко носи това процесъ нма да понесе г. прокурора, нийкъ презентството предъ събавното обществено мнение, а Франция, че въ нма

свободитъ на гражданитъ

се означатъ и глѣчатъ повъ различни форми.

Вие господа слабѣи заседатели, нма да позволите на френския народъ. Вие ще отговоритъ на поставитъ въ-

проси отрицателно, а нма да правитъ и пропозитъ, за германското право френския народъ, нийкъ жана да бива бѣло. Пилителитъ възвъ нийкъ оправдаете и публичитъ комитетъ на събавно нийкъ бива едно уважение, възмутената човѣки възбравителна тѣбна нийкъ.

Неронирънъ пропозитъ нма и казваме:

— Ако ние, господа заседатели, свободни нийкъ дикнитъ, въ тѣхната ерменъ Риклинъ, Шалъ, Росе, да Ресе ще останатъ пазещи въ Елзасъ.

— Да, отговоръ нийкъ Жерге, ако ние ги претеморитъ получитъ бѣло, нийкъ князи елзаски дѣло, нийкъ си осъждатъ — тая е клатие.

Председателитъ обявява дѣлоето доразв нийкъ нма и прѣкогъ разкриване въпросъ на нийкъ нийкъ заседатели тѣбна нийкъ нма.

Настава нма вѣстоу тѣбна нийкъ нма и прѣкогъ разкриване. Публикитъ нийкъ нма въ нийкъ азаво ерменъ и нийкъ другитъ нийкъ нма, нийкъ заседатели нийкъ нма и дѣлѣтъ отговоритъ нийкъ.

— Да, нма вѣстоу нийкъ нма начало на тѣхната

Е да Риклинъ, Шалъ, Фаухауеръ и Росе и дѣлѣ нийкъ останали нийкъ нма всички други посландитъ. Защитничката фаншисъ нма.

Дѣл нма цѣлтъ Елзасъ нма осъжда Франция за тая

присрѣстенъ ерменъ

произнесетъ отъ 12 стѣбля. Следъ тия думи Шоизъ нийкъ нма адвокатъ се калява нийкъ прегрѣшитъ съ посландитъ нийкъ възвн нийкъ нма. Публикитъ и тѣ се зарече. Настава голъди дѣлѣ Дневнирнитъ не нийкъ нма нийкъ нма. Ограничѣне съ изречитъ предъ Шоизъ Дръ Риклинъ и го нийкъ нма средъ възгласа: „Да нийкъ Елзасъ!“ и съ възвн нийкъ нма прѣвннато неспоравително нийкъ него.

Жанарнитъ нийкъ нма, койко ваари на възвн нийкъ нма. На това за нийкъ нма въ нийкъ:

— Да нийкъ Елзасъ нма нийкъ Дръ Риклинъ!

Като отговоръ, чува въ гласове: „Да нийкъ Франция!“

Следъ се отага на тѣ които присядатъ. Жанарнитъ се нийкъ да възвн нийкъ нма. Нийкъ нма нийкъ нма.

„О, Стразбургъ, О Стразбургъ, О Стразбургъ, градъ нийкъ нма“

Следъ се връща и прѣседателъ четѣ присядитъ, койко нма осъждатъ Дръ Риклинъ, Шалъ, Фаухауеръ и Росе на една годъ затворъ и 50,000 франка въ нийкъ нма на страната.

Тѣпата извѣсия адомитъ Бертонъ на ридѣ, между нийкъ и свещеници и го носитъ прѣвоулицитъ. Въ нийкъ нийкъ нма алчаниеръ адвокатитъ и нийкъ прѣвоу до котла нийкъ. Дневнирнитъ се нийкъ да нийкъ нийкъ нма. Да нийкъ нийкъ нма нийкъ нма. „Ето, нма корреспондентъ“

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

ОБЩЕСТВЕН СЕДМИДНЕВЕН ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Цена на вестника:
 Български 80 лв.
 Иностранство 160 лв.
 Печерия 2 пол.
СЪСТАВНИЦИ:
 2 лева на мес.
Год. 2 лева

Издание на вестника
 Честно се публикува
 на български език
 Редакция вестника
 Княз Екзарх
 Главен редактор
 Д. П. П. ВЪПРОСИ

Исторически момент

Международната и
 българска борба в Юго-
 западна Европа и за-
 да се обърне в
 война, ира на
 нкой не може да
 браня.

Бразуването на новия
 инет от словенския
 ител Карошец не е
 друго освен една
 ерия пред западното
 дествено мнение, че ра-
 ството между различ-
 националности в Югосла-
 вие е гачи и една прова-
 сирмо самитъ под
 народности хърва-
 черногорци, бошняци,
 илосци дори, и срещу
 едвипитъ в Сърбия,
 едната меморативна
 коалиция в Хърват-
 ко, която включи въ себе
 и федералистите на
 Трубинг, отгрити се
 вни против това прави-
 тельство и исна разруша
 на скупщината, реви-
 на Владоветева кон-
 туция, и глвна дещи-
 низация, съ отделил
 элемент и съ отдели
 ни за Хърватско.

Няко повече. Въ деня
 отпричане заседанията
 скупщината 1 август,
 депутати от селско-
 оитската коалиция и
 ералистите демонстри-
 ре се събраха в За-
 греб, въ залата на стария
 ерлатски парламент, на
 ято додиха характеръ на
 ровен съборъ и въ при-
 ствие на хиляди на-
 ел сж четени резолюции
 счени срещу Българска
 независимостта на Хър-
 ско съ авелъ към
 ния прецизи да сжкостъ
 центъра и да дадатъ
 ерлата си на Загребъ,
 а е било една бурна и
 ола демонстрация срещу
 аителството на кралъ
 ерчанаре, срещу сръб-
 е хегемония и едно ма-
 естриране на принципа
 самоопредѣленето на
 ошности.

То тукъ линията на бор-
 е тревилна. Въ нея има
 ироавен характеръ
 ошности. Таякъ се по-
 ята и единството на хър-
 оинарство, безъ разли-
 на убеждения, което сяр-
 о и решаво се спо-
 ли отъ всички поддси-
 националности въ
 ослана. То нас да ни
 ека, че воего наравитъ

се осамостоявят и еманци-
 пиратъ отъ всички чужди и
 кокуствени влияния, на-
 се заражаватъ отъ чистота
 та на ивейната борба и
 какъ жално я прегръщатъ
 съ убеждението, че само
 таякъ е спасителния пътъ
 за гѣхното благоденствие.

Откакто на депутатитъ
 отъ земеделската партия
 въ Сърбия, въ участвуете
 въ заседанията на скупщи-
 ната въ Българска, показва
 во какъво опасенъ край
 шопинизма на сръбската
 военна клана и Българска
 ржия сж довели югославян-
 ската държавна.

За насъ, много естестве-
 но се развиватъ събитията
 въ тая страна. Тѣ не ше
 останатъ безъ откликъ въ
 останалитъ поддсишати об-
 лласти въ нея, както и въ
 другитъ държави, където
 разнороднитъ национал-
 ности сж поставени при
 сжция режимъ на обезправ-
 ване отъ мирнитъ догово-
 ри подъ високата протек-
 ция на О. Н.

Другитъ националности
 въ югославянската държав-
 ва, които не по-малко
 страдатъ отъ сжщия ре-
 жимъ на похищение, не
 бива да стоятъ пасивни и
 само въ наблюдателно по-
 ложение, защото реакцията
 отъ Българска, подхранвана
 и поддпвана отъ големитъ
 империалисти министер-
 ствове на сегашния редъ на
 поддпичество, не ше за-
 класнее да се прояви органи-
 низирано съ всичката си
 сила и жестокостъ. Оста-
 вили се само хърватския на-
 родъ да отстоява политиче-
 ситъ права и свободи на
 народноститъ. — ва носи
 самъ на плъшитъ си идея-
 та за разбирателство на
 балканскитъ народи, той
 ше бива залушенъ, ако не
 му дадатъ своевременно
 своята поддржка.

Въ тоя смисълъ ядела
 отъ всички страни, за да
 се тури край на самоиз-
 трѣбленията и да се обе-
 динятъ усилията на всички,
 и които нѣма толкова
 нова голѣмъ смя-
 нение, колкото днесъ, за
 едно общо и генерално
 съствяване, за да се тръгне
 въ спасителния пътъ, за
 федерацията на балкан-
 скитъ народи.

Не прогледитъ истори-
 ческия моментъ.

Ромънскиятъ агентъ провокаторъ

Кой е Лл. Рашенковъ. Възбвото въ Ромъния и предателството му. Органни документи отъ сѣдмото му ро-
 мѣнското външно мѣсто. Органични документи отъ сѣдмото му ро-

На 1919 г. въ Добричко сж-
 цествуваше революционна ор-
 ганизация, въ която влязаха
 и добре известнитъ на добру-
 чанското население, като голѣ-
 митъ издучае, Александъръ
 Рашенковъ. Произходътъ на тоя
 господинъ е сръбски, ибже
 отъ Одринския край. Хитъръ
 и похватъ, той успѣ да се при-
 способи къмъ вѣстнитъ усло-
 вия и да живее въ с. Кара
 Мурадъ, Добричко.

Когато ромънскитъ на ново
 онурира южна Добруджа, той
 избѣга отъ сѣвъ на Българска,
 идето стѣтъ да се приспо-
 соби и алже въ добручан-
 ската организация. Не вѣколко
 плати той се напълчи да онуду
 единъ български министръ да
 му даде средства, за да върши
 „революционни“ вѣщи
 въ Добруджа. Таякъ сж му
 били отказани и с Българска
 гошени.

Това не бива никому извест-
 но на времето. Следъ това
 той се установява въ грани-
 чното село Курнувъ. Мѣсто
 това най-бързо другаръ оста-
 вилъ другъ отъ неговата сре-
 да отъ сѣдмото село Кара Му-
 радъ Рангелъ Яневъ.

Въ Курнувъ и околнитъ се-
 ла Лл. Рашенковъ поддржаше
 жореподаницата съ вътрешно
 турско и българско насе-
 ление, която завлавише да
 го издаде, ако не му се съде-
 ржатъ суми и ако тѣ не му се
 костватъ отъ сѣвъ на Българска.
 Таякъ суми все въ него на
 организацията, той събираше
 и отъ сѣвъ емиграцията.
 Умното това отъ комитета на
 организацията, Лл. Рашенковъ
 бивше прозвикванъ да даде об-
 щения и отчетъ. Въ това засе-
 дание на външния съветъ презъ
 1921 год. той призна, че сѣ-
 ботъ бивахитъ около
 18 000 лв.

и че тѣ е употребилъ за свои
 нужди.

Съ решение на Съвета на-
 ели се на сжщия, да влесе су-
 мата въ касата на комитета,
 като му се забранилоше въ
 бъдеще да злоупотреба съ
 поименито тѣ подъ сръбска
 на ней-тайно отговорностъ.

Той обеще да се подчини и
 да внесе сумата, нѣтъ крика
 и сромъ. Външно това обеще
 Лл. Рашенковъ предъ страха, да
 не бждатъ репризи и други
 неми претялениа, които
 е вършилъ и които впослед-
 ствие се разкриха, и за да не
 постане поседателства, предаде
 се на ромънскитъ. А за да ги
 спечели на своя страна резерви
 всички лица Българска и турски,
 съ които той е билъ въ море
 сподвиженъ. По тоя начинъ бѣ-
 за арестуванъ на въ

сѣдмото дѣло
 които бѣва били, издучаени и
 предадени за сѣдмото въ Ки-
 стенда
 Лл. Рашенковъ е единствания
 и националенъ организаторъ
 на сѣдмота тая афера, сѣва

необходни за ромънскитъ и
 нѣтъ да не най-силнитъ доказа-
 тельства за засилване на геро-
 ра, побожата, издучаенята,
 ограбенята и националената
 рването на Добруджа

Ромънскитъ националенъ аген-
 аве всенъ провокаторска ро-
 ля и навършилъ диверсия сре-
 шу справедливитъ вѣли и на
 мѣсти отъ разни страни за при-
 пожение на догосара за на-
 шинствата и въ знакъ на го-
 лѣма признателностъ къмъ тоя
 издучае, къмъ това човѣкъ
 издучае, въ сѣ въ издучае
 агентъ въ добричката ону-
 рация съ широкъ прѣмахъ
 шѣло Добруджа. Мѣсто и го-
 лѣмо трепереше и днесъ още
 треперитъ отъ тоя дѣластеран-
 титъ.

Мошеникъ и паразитъ, но
 рѣвно изроденъ човѣкъ, той
 замислюва и а широко на
 използва благоволенито на
 ромънската власт. Той лако-

Драгъ Гий Рашенковъ.

Не можешъ си представитъ,
 каква радостъ почувствуваше
 тая заранъ, когато видѣше кар-
 ту бюрото си въ „Пошва“

Знай, че единъ добръ пре-
 вѣстникъ не провѣтвва ни въ-
 несекъ вечерта, нѣшо ново —
 интересно и общава печатъ
 ната стати „Слѣвъ оиданъ“.
 Ето туйтъ ти прѣмахъ глвна
 стати за публикуване! И за
 наврѣдъ ше ти прѣвѣтвю въ
 нешо. Какво правитъ? Нишо
 не ми пишешъ за получаването
 на 15 000 лева. Какво направя
 съ Гий Рашенковъ? Писа ми
 дали си получавъ (на работи
 и какъ си)?

Годзрени
 Ше гдѣвнатъ да ти изпратя
 и бюлетени

Съ почитъ: Флореску
 Букурещъ, 16.III.1928

Драгитъ приятели Рашенковъ,
 Къде се губишъ, че не ти се
 чува вече гласъ? В „Мурнеръ“
 (българскитъ Добричка, В. р.)
 почна да ти издава гласъ,
 тъй че трѣбва да се притно-
 поставишъ. Притно 2 стати
 за публикуване, които сж про-
 тивъ „Мурнеръ“, но алчнатъ,
 че не излитатъ. Хайде арагъ,
 бърбай съ работата, че риску-
 ване да останешъ на сухо.

Стега толкове аули отъ
 страни на тия бюлетени.

Съ признателно поздравъ
 Флореску

Жандармериискъ секция Бу-
 ресъ. Постъ Харай.

Слѣска на чителитъ отъ
 сѣдмотата на тоя постъ, аб-
 сорбирани на вѣстникъ „Пошва“.

Име и презвие	Глѣ- жертъ	Сума денъ
1. Сер. Екшѣ	Парутъ (Хорва)	500
2. Дл. Мурата		500
3. Милъ-Туртъ		500
4. Милъ-Муртъ		500

Име и презвие	Глѣ- жертъ	Сума денъ
1. Фейл Еур	Парутъ	500
2. Асо Мѣра		500
3. Калъ Пѣрѣ		500
4. Рамбѣанъ	Туртъ	500

не граби и заплашва, че ако
 не му се даде каквото иска,
 ше прѣвѣде въ сѣдмотата. В
 яна се каже, че въ ромънската
 ситацията. Той закона изда-
 венето на в. „Пошва“ да трѣва
 буряданската дѣла и да
 шрѣва на сѣдмотата на тра-
 дѣти и сѣдмотата на добру-
 чанята. Той сж издучае и
 шѣмента издучае отъ

Външното министерство
 въ Букурещъ

(арестуванъ на вѣстникъ како
 тоя се вѣдватъ отъ поддпо-
 четването на сѣдмота отъ
 чиновникъ при сѣдмота дирек-
 ция. Той сж поддпичествувъ
 по западнитъ дѣла, отъ глвна
 въ яна и голѣмо издучае на
 в. Добруджа, която му съде-
 рава и голѣмо издучае отъ
 издучаенито и издучае отъ
 издучаенито и теренъ издучае.
 Четете и таякъ въ вѣстникъ
 вѣдватъ, ше кажемо шѣмента

Драгъ Дале Раменитъ.

No potî safi închipi ce buca-
 rie am simtit azi dimineața când
 pe biroul meu am dat „Pauză“
 Știu ca un bun vestitor de pro-
 moare mi-a dat știri de pro-
 moare ceva frumoș și în-
 teresante și articolul editat
 „Cina Odrană“ care se în-
 treabă un articol de publicat
 Dimineața am simț într-o țară
 care. Căut fac nimic și mi-
 știi în primă țară „Pauză“ în
 C. în fața cu O. „Pauză“
 Știu că dintr-un articol de
 bucurie și de o țară în-
 teresantă

Soluții

Am să vă dau un sfat și să vă
 mulțumesc Cu înțelegere
 (1911) 1928 București

Draга Анна Раменитъ.

Unde te pierzi de cumă și cu-
 jude plus de loc? Curier
 Început să ne arde curier așa
 ce trebuie să ne opoim. Am
 trimis 2 articole de publicat
 care pot conta în Curier dar
 vad ce mi se

Hai draga grabeste sa lucrezi
 Cu riscam sa ramanam de
 curia

Înjungă atai hajocura din na-
 tea araba haadit.

Ca să-luțiți Prietenștii

Hareștii.

Какъ се запазвавъ вѣсно-
 отъ публикацията списъкъ отъ
 яна Сѣдмота издучае, че най-
 шѣмото турнитъ по чителъ. Не
 шѣмента туритъ.

Am să vă dau un sfat și să vă
 mulțumesc Cu înțelegere

Am să vă dau un sfat și să vă
 mulțumesc Cu înțelegere

Numele și prenumele	Numărul câștiei	Suma denari
1. Fейл Еур	Парутъ	500
2. Асо Мѣра		500
3. Калъ Пѣрѣ		500
4. Рамбѣанъ	Туртъ	500

Процестът на Елзаските автономисти

Следъ председателя комисията на пресата — Франкис, Швейцар, Гемонска и Вингейна

XI

Следъ така продължилата пресата по процеса на автономистите въ Коментар иблате западна преса преизясни въпроса не от гледищна различна събирани интереси, на които всички нещичко полагали служи. До колко свързано е обхващането на ивици най-преварно на скандинавски, обясняващо и обясняващо националистични борби въ Европа се вижда от това случай. Не е излишно да повторим още веднъж, че именно тази система, тоя начин на изпитване на научните изпитвания на отритане и фалшифициране установеният от живота истина, — да се асорируют от патристите, политиките и пресата събирани се интереси на патристите, члътата и срабват, отъ които излизат, е довели до конфликтите и взаимнострабнителни войни цял народи.

Елзаските въпроси не е новы. Той отавана занимава общественото мнение въ Европа. Богатството на Елзас съ именно и изблягана на раздорит между франкиски и германски империализми. Елзасиски разбодри отъ дълги години така горнина истина и съграбдали въ пъти на автономия и независимостта, единствената гаранция за сполучливо развитие и благоденствието на елзаския народъ. Но нито Франция никога, нито Франция днесъ съх склона да признаватъ съ легитимни права на елзасци. Ето какво пишавъ гласниятъ вестници по присядавта:

Франкиската преса.
 „Франкиските органи на франкиски националисти: „Тоако какво търбите, това е да се покочиме, че франкиското правителство е решило въ бъдеще да пресиче пътя на автономият на подстрава телостъ на различият и избляганта. Вердиктътъ е едно преизреждане за благодет. „Тия меланият вой да зонесе на елзасци едно обстрадание на съчиненето, общекрепност и едно известствие за благополучието на влестити. „Манифестацият, които ставаха въ елзаската жана и вълкъ отъ неа, съвсичитъ устроена отъ същещият, да не е да се ренещет си комуниста Вюротъ, екстрапарлиментарно осърбление непазенно на съдебнитъ за седалките отъ комуниста Бертона. „Да работимъ всички вдала за същестно на Елзас и на Франция, катуре абляне заравъ смисла, за което може истисрощаено да се свърбат въ Парижъ, но е тежко на Елзасъ и то покочавя колко е груба работата, които търбват да се върше. „Скажете отъ това бласанко мезбуждавано, отъ свещеници и комуниста. Предричиете да бисте въ свелага — товава търбне да биде зададена на учрещия не два и десетъ дори. Частата на претво ждвото мина, сега е вдала на политиката да лониче“

„Федератъ“ органи на държати франкиските консерватори пишавъ: „Автономията е осъдени. Тоава търбват да ставатъ. Заполнчватъ процесъ срещу да мазонитъ донесе болешина ризиранит въ Елзасъ. Трбватъ да се съборит. Трбватъ да се покочиме, че ния справедливия закон.“

„Автономиститъ и свещеници Хелга, исполовиреха отъ дълги години правителствениятъ грешъ. Тя събдедота единъ гласътъ

реша на иблате, че франкиската мезиструре бйше предствана ната чуждъ элементъ. Не се отнасяне до справедливостта я до отбраната на Държидлито. Росе и другитъ като елзасци и срещу франкиското правосудие.“

Свещеникътъ Хелга изблягна отговорността, но той направилъ години злини, които още съществуваатъ. Правителството мина е и да и селмелителъ и бърза влзатъ, които трбват да изляпане. То трбватъ да трбватъ, че Елзасъ има свои традиции, свои общини и свои ебродания.“

„L'Alciance“ пишавъ: „Два инаше комуниста, не е силно изпитана. Ако е инаше комуниста, не си заслужаваше трудъ да се вадитъ толкочващъ.“

„Трбватъ ли да се прелюпиме предъ дината на пресата събдече? Ние се покочиваме, безъ да го рабуримъ.“

Обяснила си че, че е кажице отъ мизантата отъ, когато е за покочавъ процеса, да се правятъ органи, това, което бисъ правене? Общнителъ не може да отпече, че въ неговага плавина на обяснение свеще и шикъ и та се зараватъ отъ осъжданият и скандални прелюпиме отъ съдебнитъ заседатели и суда. Ние се стараваме, че успешеното нлв да се постигне. Риканитъ и Росе не съх въ бъдеще по малко изчужденъ за Елзасъ, да трои Елзасъ, който трб аккмулира въ претриците, безъ да екслютиратъ Франция.“

„Служо съ манифестиратъ вчере въ Коментаръ. Видъ се свещеници да носятъ трикоурандо гл. Бертона комуниста и това мизантъ забвляватъ съюзъ съ. Тамъ въ Елзасъ отъ това зловолучитъ преситъ. Но можеме ли да бледе другоче?“

„На какво казано, ако не се мезаве да се продаватъ политиката на шурата, грбватъ да се признае, че динеченото е да се наменятъ на патристулариститъ, или реакционална придобит едно особо значение. Безползено е да се мисли, че не съ сложни съквлатъ. Между това ние не ще възприиме осъжданият на националното единство въ покча на една провинция, крото ще бледе на страна и чийто автономият ще доведе до развличия съ твк агресион и несплъгасия, които иматъ заравина въ елзаски характеръ. Тогана?“

„Тогана не трбватъ ли да наменятъ като Жанъ Хелеси, че Коментарскито процесъ прилича на бруталенъ начинъ по наведе мезавене, но толкова наложитъ телно ставе една плавина адни институциона организация въ цблѣ Франция, възку багата на диктаторизмацията“

„L'Alciance“ комунистически органи пишавъ: „Вердиктътъ отъ Коментаръ не разрешава елзаската проблемъ, а напротивъ дваи мизантъ на депютата. Борбата отъ трудничитъ се меса въ Елзасъ и Лотарингия противъ франкиската империализма, за защита на своитъ права.“

„Политическата борба се за Sicilia, нещастното на елзасци се увеличи, — ето кои съх ларичитъ послещания отъ тоа не достоятъ, веранитъ.“

„Екажъ веранитъ решавъ чрезъ страхъ, полоченъ следъ една недоволяна и силна навлпавана, съ осърбление и заплъщавания подхранване открито отъ агитантът на властита, осигурит на франкиски империализмътъ единъ недългъи усплхи.“

„Усплхи финиери! Не сплъва дблѣ елзаския народъ ше се рванцира“.

Елзаската преса
 „Le Journal de l'Est“ (Страсбургъ).

„Тоако, което зеринка ни покаже то е, че той е билъ дамише отъ две съборяемият: усплхита на едно правосудие и изпълнително на единъ франкиски влзатъ“.

„L'Alciance“ пишавъ: „На 24 май 1928 г. е нареденъ междунай нещичтитъ дин въ историтъ на Елзасъ“.

„Elsassisch Anzeiger“ (Колмаръ) пишавъ: „Вердиктътъ е пристрастенъ и че тбжъ, които съх възбудили процесъ съ влзатъ“.

„Les Derniers Nouvelles de Strasbourg“, съббававъ, че трбватъ да се очека реакция, и че тие трбватъ много вола и търпение за да се дочакатъ по-добри дни.“

„Споредъ политическитъ сведения политиката се възбути мазавъ агитация, при които комуниститъ ше извършатъ една голтина роль, рабаво се съ възбути съчиният — автономиститъ. Давне днесъ много властитни почертава заравкистикитъ фактѣ, че елзаската комуниста Бертона билъ трикоурандо носелъ атеотъ четиритъ германски индустрии.“

„Le France de l'Est“ пишавъ: „Положилен е по деликатно отомкото исканго. За да се алпирова, трбватъ правителството да ризикуе да побрета вола на всички воляенъ елзасци“.

Германската преса
 „Tages-Anzeiger“ органи на Страсбургена пишавъ:

„Каква ли не оплъщавана бйше формирани предъ войната въ Елзасъ противъ тбжъ наренчлата подписнически германска политиката? Ями сега? Не може да се поддржамъ, че германската политиката бйше безползена, на една додела влзатъ ше бледе, да се поддржамъ, че нивашта администрация и третиранъ населението на Елзасъ и Лотарингия съ силна и буржук. Днесъ може да се каже, че то е зате и трои отъ единъ скорникъ. Ние то издвляке въ Коментарскито процесъ. Чрезъ избуждениа въ своитъ политиката, франкиски устбв да отлучатъ въ едно време елзаското население, и единъ пътъ безъ въбжавъ смененитъ съ съквлата чекатисата на биштитъ германски провинцият“.

„Tages-Anzeiger“ пишавъ: „Проксто е изметилото, сиката тржжуватъ. Франция претворила Елзасъ въ единъ затворъ. Тожъ процесъ бйше единъ срвъкъ за Франция. — Единъ срвъкъ, който ние и покочиме отъ асимитино си срвъкъ. Тазъ прсъжда ше очертана единъ мезъ животъ въ нашо малко елзаско диниченче“.

„Local Anzeiger“ пишавъ: „Ине предначертанъ извода на процесъ въ Коментаръ. Скажтъ, слушаеще мазовачватъ отъ Парижъ да осъди послещанитъ. Това е единъ послухъ предначертанъ да създаде убавдението у франкиското общество, че борбата за елзасцитъ правителство е не че скръпана. Организирането на тоя процесъ ше покочаватъ, че политиката на елзасци и лотаринци е решена повече отколкото други пътъ да следатъ пътя на борбата. Главнитъ примуръ не може да установи, че автономистическото движе-

ние въ Елзасъ и Лотарингия е подхранено чрезъ субсиният отъ Германия, но прочиното излизе отъ процесъ, че това диниченое се развива спонтанно между елзаското население вън отъ въбжаво чуждо влияние“.

„Germania“ пишавъ: „Прочинаното стави. Франкискитъ съдъ обяви въ държавно изидно интелектуалитъ възбави на Елзасъ и лотаринци на затворъ и заточение. Ние не знаемъ молничитъ, които съх дължикитъ съдебнитъ заседатели да издватъ тзъ веранитъ. Ние внамаме само резултатитъ и констатирине съ дълбока жгана, че съх трбвали въ единъ фалшивъ пътъ. Да не казватъ въ Франция, че това афера на интереса странство“.

„Скъбига на Елзасъ не може да ни бледе безразлична. Всйкъ знае съ какво искренности и сърдечие ние влезаме участие въ Лоаноръ за едно франкиско германско диспозителство, за да не прелюпиратъ въ настоящето ни инаше единъ наскрипти, имидитикъ. Тымъ азото ние искаме мирни отношения съ Франция, за тоявие не осъждаме вбратитъ, които като тбжъ, смущавайтъ франкиското германското споразумение“.

„Le Lete de la Coeset“ пишавъ: „Съ Коментарската присядка, франкиските политиката въ Елзасъ и Лотарингия прокламирала своа фалшга. Защо и да се каже безъ да инаше обляганъ? На динча, камаво франкискитъ висшелецъ притежало въпросъ това, което ние знаеме, че тбжъ, че макаръ въ нощта тбжъ, автономистическото движение да има нещичдасия, тоа да обидитъ чувствата на инаше много заравъ, за да не излюбавта безъ да инаше да се служи съ германски присядката предначертане имение.“

„Deutsche Allgemeine Zeitung“ пишавъ: „Отъ днесъ мазаватъ запловеновата стринца въ историтата на Елзасъ и Лотарингия. Николкхаксирание на приквела не може да поправитъ промолота на пегелната за благополучието на Елзасъ и Лотарингия въ Франция. Тазъ присядка е „Ади Франкиска“.

„Deutsche Tageszeitung“ пишавъ: „Отнасе се везвита присядка на компромиса и тенденциата, така кажко бйше цялтай тоя процесъ, тенденциознотъ съ целъ да изловилъ политическото мнение.“

„Съдебнитъ заседатели поддоре може да присядкатъ съ своата свелгитъ, но базата на обмението, се ризикуе е безъ разумъ. Истината е, че осъдениитъ и вчичи съидомничит на автономистическото движение съ хора отъ германски произходъ, но съ франкиски съвърше, предначертаното на които е да сплъжватъ съ скандително инаше поима да го алий народа и да съструнатъ на тбжъ-отъ пълно разбителство“.

„Tages-Anzeiger“ пишавъ: „Крото обява Елзасъ и лотаринци жителъ, на него се налага да остави тв областъ да жинкѣ въ миръ, да шени достатъчно елзаски да да ги оставитъ, сони тбжъ да уредватъ

своитъ влпроси. Тоя да вбдвине, че въ Франция да дойдатъ толкова бласудителни пиколкитъ, за да обидитъ наложенитотъ отъ Коментарскито процесъ“.

„Le Service Francaise de la Presse“ пишавъ: „Нито Франкискитъ нивашъ инаше интересъ да да дойдатъ до гласитъ, че да реазуаватъ страситъ, че азави въ борба инаше другитъ. И динѣт тбжъ трбватъ да покочватъ тбжъ другитъ съдъ обективни диниченикитъ преситъ на автономиститъ. Франкискитъ не тв настояща трбвача ебродана за внаше отъ преддоговорити и тазъ трбвача ебродана оставе така. Но това че се да бледе тбжъ, ако да кажемъ нитъ особеноститъ индустрията на германскитъ индустрията въ Франция не е бидежъ“.

Английската преса.
 „Daily News“ пишавъ: „Ако франкиското правителство, е, може би ето тбжъ вбдно, да наложитъ страситъ на елзасци на четиратаго лотаринци добро може да каже отъ тоя процесъ. Успешеностъ обаве не ше добратъ следъ всеопричянито и събитие, че то не шикитъ или отъ това“.

„Times“ пишавъ: „Крото е кажице не мазовачъ. „Мажето е да се каже безъ да инаше обляганъ? На динча, камаво франкискитъ висшелецъ притежало въпросъ това, което ние знаеме, че тбжъ, че макаръ въ нощта тбжъ, автономистическото движение да има нещичдасия, тоа да обидитъ чувствата на инаше много заравъ, за да не излюбавта безъ да инаше да се служи съ германски присядката предначертане имение.“

„Мнозинството отъ вчичитъ не желаватъ друго обити. Ето голяво участие въ утвърдителта на отечеството имъ вчичитъ, номожна съ намалитъ ризикуитъ да си шомъ издвтитъ, че тбжъ въ исканията кажатъ възбуритъ. Останвалата английска преса жестоко критикува франкиското централизмитъ.“

Въ мазавитъ той ше се ризикуе да аваявъ единъ вчичитъ на на цялото елзаско диниче, като единъ отъ възбуритъ на националистични процеситъ въ Европа. Др П. Вино

Събтвота ноты до Рومية
 Презъ 1917 г. парламентарно руското Динично Парламентарно Диво, оставена въ ромнически престипансита по Дунаво. Събтвотината, ромническото правителство турри една върба гласъ. На 18 августъ 1921 г. Събтвотното правителство съббавна не признава тазъ ромнически конфедикация. Обиджитъ съ международното право, го занелито, че ше го държи отъ вчичито. Въ тия последние дни Чехитъ ринчъ е отразвалъ новъ престипансита нота въ Вукреуштитъ отъ продаватъ, което ромническото правителство перакитъ осъществилъ руски прелюпиратъ икаръ и да съх авираниятъ, че ше послещитъ по единъ вчичитъ въ Руския, камаво много, независимо отъ ромническа камаво отменена съ обидялението на ром. войски въ Руския.

Изъ страната на сълзитъ

Има власт. Всяко краде и обира. Съ министерства започва

Добруджа, мля 1928 г.

Въпреки всички протести, оплаквания, публични печатни изяви и маршове, излизали по не законна продажнина, нито на сълзита, нито на селото, нито на големия обир. Въоръженими шайки, на които групи ходят от село на село и обират ренолата селенити. Гдето минават тия шайки банките разпалват населението. Особено много е полюбеното въ оние дни, ндето са изселени по-долно откъм колониста. Било то нкъм нкъм е било видно, че ще нтъ се даде

Огъ абикиде разправят и заблудяват, че е спрян износването. Нищо подобно. Силестрският префект, издалъ нареждо, съ които предписва: селото, съ които трябва да се излезе земата да заблудят по 20 крини нито и само крина бобъ на центар, като докуратъ (накъмъ) бобъ оглеку съ маква и зръста земата.

Ето нъ легализирани обиръ и се търси. Това доказва, че на шайкирнѣтѣ нѣстина е

общана готова ренолата,

за да ги принаметъ. Ила населението е било вече изкувано. Болшинството собственици, които земъ се заплащават въ последнитъ дни съ изземана съ ренолата съ банци принудени са си поддесали контроли, че ще даватъ по 5 крини на денаръ т. е. 50 крини на центаръ. Я азъ с. с. Каургура, Шахинларъ и др. селъ, населението е било заставено на сила да сторятъ това въпреки нареждението на префекто, като ги задължватъ да даватъ по 5 крини на денаръ. Огъ друга страна населитъ съ неческими „Консилариу ре арикола“ събира за 1928 г. по 1200 лѣ на центаръ. Тия които не са, се издължени трябва въ последнитъ дни да направятъ изплащението съобразно съ съобщението на същото учреждение. Като резултатъ на всичко това съ на

Стрелбата въ Парижъ

Стрелбата въ Парижъ. Работи Брианъ помислилъ свои германски колега Стреинжъ да отиде въ Парижъ да подгледне пакта за миръ на Келого.

Понеже войната била лична, то германското правителство не се счита за задължено да я изплати.

Предполагатъ се, че ще постанали пакта за правителството, въ който случай то ще я проучи и ще я свърже съ въпроса за изправеността на Реймъ, защото щомъ се подписватъ каквато договори противъ войната, не дълго трябва да се ликвидиратъ всички последици отъ нея.

Очакващо властѣта не иска да се наложатъ, а претиснатъ да ги спожаватъ. Яко стана че на колониститъ е обещаващо омакъ, което тѣ на сила сега го взематъ.

Това нареждане гласи, апропомнитъ да действуватъ, щото 40% отъ ренолата да се дава на шайкирнѣтѣ. Ако нѣкои отъ колониститъ сами сподогатъ съ селенитъ, шефевитъ и агрономитъ

поощриватъ шайкирнѣтѣ

и така провокиратъ конфликтъ. Такава провокационна роля играе агронома Антоанъ с. Гелендани (Добруджа). Тиченетъ е случая съ Бр. И. Георгиеви отъ с. Уалеръ, които се оплаквали, че нѣ иззели 4 центара зръста земъ съ нито и се дава на колониститъ въпреки нарежданието по тая въпросъ. Агрономътъ Ляносъ сринъ захотѣлъ и не е олава за изплъчване и зръста се заробва. Случая е отнесенъ до прокурору.

Населението се е обърнало съ отдалѣни и колективни олава кавава до централната властъ въ Букурещъ. Нѣкой обаче не е вѣрва, че ще се даде удовлетворение на това измъчение и изграбено население, защото вѣрващо на колониститъ и вѣрващо на правителството за обезпичаване, обезпичаване и децентрализацията на Добруджа. *Ци воронилъ*

Иските на Келого

За миръ говоритъ, а се въоръжаватъ

И американцитъ, хетъ следъ пакта нѣ интернационализъмъ въ Америка и крайно откъсването интереситъ й се откъсването съ английскитъ и японскитъ, хетъ принаждатъ за миръ. Келого мѣра на Вилсъ. Работи въ Вашингтонъ излизе съ свои проектъ за превлаване войната, като средство въ националната повнина на държавнитъ. Следъ петъ месеци преговорана, андонизирана и допълнена отъ нежеланото да се създаде миръ, конституира се мелане, кой по вече да оградѣ интереситъ на колонитъ и послатителитъ на свободитъ на народитъ. И въ края това което се предлага за да се поднесе представана една партия на договору за миръ отъ тѣмъ на тѣмъ, на които се вѣрва и О. Н.

На интересното, като ново, което заслужава да се обмисли, то е, че администрацията на председателъ Молиносъ, нѣ въ близкитъ дни Сенатътъ да приеме закона за изправеността на Реймъ, които вѣрващо въ новата програма на Съединенитъ щати и преди да биде поднесенъ и внесенъ въ Сенатъ пакта противъ войната.

Отъ друга страна лансира се, че ще подпишатъ пакта въ Парижъ петнадесетъ държави. Другитъ щѣли да се присъединятъ съ подписването на единъ протоколъ.

Съединеното правителство и то помелало да участватъ въ подписването на тая декларация и заблуда въ приспичването на народитъ, ако разбире се другитъ се вълагани на това. Какъвъ ще биде той миръ, който, нѣтъ пакта за О. Н. се ирени въру изправитъ сални на десетки милиони работници, угнетени и подчинени народни маси. Това ще биде едно ново правота дѣя къмъ чуждѣщата събитъ и правото на народитъ сами да овладеватъ съ себе си, както нѣвѣрватъ тѣ за добре

Генитъ Гьларитъ

отъ Добруджа

Между селата Кара Пелишъ и Конякъ била се образували нѣща. За селата местнитъ писва. Обираникъ не можавъ да се започватъ. Какъвъ се започватъ, когато тѣ съ шайкирнѣтѣ протегатъ отъ истината администрация.

Обираникъ съ българитъ Ст. Драгановъ отъ Силистрѣ, Петъръ Младошевъ, Димитъръ Кенарлиевъ, Драганъ Каравановъ отъ с. Конякъ и нѣколко турци отъ с. Коняръ.

Шейхътъ на с. Кара Пелишъ започналъ съ изземана населението. Гулѣкъ нѣмалъ. Той иска да се оправдае и заставя селенитъ да принаметъ факта, че банцитъ отъ България са дошли и извършили обира. До край нѣка да остане престъжникъ. И престъжението следователно. Запалитъ селенина Борисъ Георгиеви отъ с. Комакъ, нѣтъ била и бивши стрѣлки стрѣлки въ България и който по настоятелни мнѣние въ България, и тръ изпрощатъ да отиде при бѣши си, да да научи, кой съ бѣши си, да шефъ да биде оправданъ. Утеритъ съ мазали на Борисъ Георгиеви, че ако не донесе имена на банцитъ да не се вѣрва, защото глѣдато нѣ шѣли да взематъ. Ила нещаститъ войнитъ, глѣдато си да спаси. Какъвъ банцитъ ще търси тѣмъ, когато армията, члѣсто население и обираникъ ги вземали, че това съ шайкирнѣтѣ.

Тѣмъ Борисъ Георгиеви става бѣширѣкъ, остане нѣмалитъ си и шайкирнѣтѣ ги отдалѣли. Тѣмъ се използватъ надеждитъ, да като казваме, че съ глѣдъ се услужва на сграбана имана и децентрализацията на Добруджа, и не само българското население страда, нѣмъ сме прави.

Четете и разпространявайте в „Свободна Добруджа“

Изъ дневника ми

Ауль Зуравовъ

23. Основание Вадеро. Изплащанията минаватъ. Основна сѣе Пунатата Тенече, разсѣжката Асѣкъ, Доймушъ, Герой, Глуши Селитъ, Пуната Сивна, Сирогана Степанъ, — още единъ-двама, които минаватъ забравенъ, нѣмалъ на Вадеро е да понаме въ всички, който повече е горенъ. Тѣмъ напр., да основана съ излизани (рижи) на нѣмалто по египетско да организиратъ кооперативно производство по приора въ селата, на пѣтирѣ съ теръ, нѣмъ за кавапан и др. по-мѣкъ нѣмалъ. Стѣмъ хората да даватъ паритъ на чуждитъ, ами да се научатъ, нѣмъ да ги произведатъ, нѣмъ да се научатъ на нѣмалъ и да разбератъ, че се съ кооперативитъ ну е права.

24. Тѣмъ нѣмъ е още, да основана, особено по възраст, нѣмалто отъ голѣмъ отговоритъ да се държатъ управителитъ у себе си. Който не се отнава, да го приправяне ставатъ редъ на разположенето на „С. Петъръ“ и

Изъ дневника ми

25. Основание Вадеро. Изплащанията минаватъ. Основна сѣе Пунатата Тенече, разсѣжката Асѣкъ, Доймушъ, Герой, Глуши Селитъ, Пуната Сивна, Сирогана Степанъ, — още единъ-двама, които минаватъ забравенъ, нѣмалъ на Вадеро е да понаме въ всички, който повече е горенъ. Тѣмъ напр., да основана съ излизани (рижи) на нѣмалто по египетско да организиратъ кооперативно производство по приора въ селата, на пѣтирѣ съ теръ, нѣмъ за кавапан и др. по-мѣкъ нѣмалъ. Стѣмъ хората да даватъ паритъ на чуждитъ, ами да се научатъ, нѣмъ да ги произведатъ, нѣмъ да се научатъ на нѣмалъ и да разбератъ, че се съ кооперативитъ ну е права.

24. Тѣмъ нѣмъ е още, да основана, особено по възраст, нѣмалто отъ голѣмъ отговоритъ да се държатъ управителитъ у себе си. Който не се отнава, да го приправяне ставатъ редъ на разположенето на „С. Петъръ“ и

срѣщитъ се по нѣмалъ, а за избиратъ съ нѣмалто и то прѣтѣме на гости при „С. Петъръ“, бѣмъ да сме по нѣмалто по рѣно, защото нѣмалъ да не е за гости нѣмалъ, — нѣмалъ кой да не държи събитъ, нѣмалъ кой да ги се сѣрва, както е по другитъ нѣмалъ, глѣдато има, за рѣнеме, прокурору.

Полжме бѣмалъ ни е много далечъ, а Балана нѣмалто до, провизиона планъ се много издължана. Установяване се представителство зѣмъ Балана, азъ лицето на двѣмъ нѣмалъ енергични хора, които да нѣмалъ нѣмалъ, а вѣрвантеръ и нѣмалъ глѣдато на земъ да даватъ. — другъ ешъ нѣмалъ по шѣмалъ Добруджа. А нѣмалъ укъ, койлото шѣмалъ — отъ петитъ нѣмъ тѣмъ.

Днесъ 1 януари 1928 г. ознаменуваме новата година, съ декларацията за независимостъ на дѣлното. Удължана печата на Вадеро на димина на кана Славяна, за който канѣмъ да знае, че е обиръ на Вадеро и не се шѣмалъ, а сме решени, сѣмалъ да вѣрвантъ по пъта на Карадѣгата.

Днесъ получивме бележка отъ свѣрвѣтѣ на комитетъ на изправитъ при С. Петъръ. Не покоринонѣтъ отъ с. Говедово,

защото не искалъ да достави на шефъ, сѣмалъ тѣмъ, средъмъ сѣмалъ, сѣмалъ комитетъ, сѣмалъ мѣр, нѣмалъ и по нѣмалъ дѣмъ, харѣмъ. Поради зѣмалъ, започватъ да нѣмалъ свѣрвѣтѣмъ да нѣмалъ пѣмалъ.

Днесъ получивме нареждане да биде прѣтѣмъ на пѣмалъ нѣмъ при Моквѣмъ коваката Сѣръ Мизелѣ Меленѣ отъ с. Луто Кесе, — шѣрси при нѣмалъ. Отъ тѣмъва прѣтѣмъ той нѣмъ нѣмалъ. Изпълнено.

Днесъ нѣмъ се започва да пѣмалъме Драгане да нѣмалъ, защото много знае и много иска отъ събираникъ желаникъ, койлото единъ членъ и трѣмъ обичуванитъ на нѣмалъта организация на дисциплината и сѣмалто подчинение не може така да прѣтѣмъ. Той трѣмъ да знае само едно — мѣмалъ и не разсѣжката. Кача е глѣмъ дисциплинитъ, койлото шѣмъ се държи събитъ на събираникъ желаникъ и хетъ нѣмъ да дѣмъ на равно. Всичко ли отъ събитъката ще копираме? Не може така. Тѣмъ не е вече дисциплина!... Започватъ из

Днесъ се прѣтѣмъ да нѣмалъ

мѣмъ мѣмалата и зѣмалъ нѣмалъ отъ Досѣмъ Фикрилетѣ и да е прѣтѣмъ на Аѣмъ Сѣрѣмъ. Да получиме вѣдѣтелъ, хѣмалъ ли и да ги занесемъ на Дѣмъмушъ Герой. Изпълнено бѣмалъмъ нарежданитъ.

Днесъ се прѣтѣмъ започва по Вадеро, койлото нѣмалъ нѣмалъ, стѣмъ нѣмъ на определянѣтъ проектъ, да прѣтѣмъ пѣмалъ нѣмалъ и бѣмалъмъ шефъ и да хѣмъ, да нѣмъ се занесе рѣмъ, хѣмъ и тѣмъ нѣмалъ да не оставятъ. Въ нѣмалата се държи отговоренъ, ако комитетѣ оставатъ нѣмалърѣмъ и нѣмалъ поени. Полага се и по една зѣмалъ бѣмалъ Моквѣтъ да бѣмалъ и нѣмалъ, но бѣмъ другъ, да се нѣмалъ.

Днесъ, Инаваденъ, получѣмъ се бѣмалъ телеграма до Илако Кѣмъ, глѣдато да се събератъ единъ на голѣмъ прѣтѣмъ и да се изправитъ нѣмалъмъ на да шефъ на Вадеро по случай Коледнитъ прѣтѣмъ.

(п.Прѣмъ: Пунатата Тенече
и Сѣръ Доймушъ Герой
Разправѣ, единъ 1928 г.)
(Следва)

Гражданските борби във Египет

Народа против правителството и краля

Контрастът между краля и правителството от една страна и депутатите на народното събрание във Египет се разраства.

В „Ал Вахед“ съобщава, че въпреки военните ирки от полковника, депутатите и сенаторите в египетския парламент са събрали на 28 юний в 18 часа в резиденцията на Мурад Шериф.

Тя са декларирали, че президентството преци на парламентарно да се събере на светомедията място, присъстващите членовете намярат, че денят от 19.VIII, съ който се съставя конституцията и разпусна каварата е илегален акт, членовете на конституцията предават, че законодателната власт не принадлежи само на краля, а съвместно съ краля и апарата. Така че представителите на депутатите денарират, кинса парламента провъзгласява десъщество и има въз основа на конституцията правото да се събере.

Събрането е гласувало дневен ред, съ който оттегля доверие от сит от правителството и настоява за оставката му. Тогава, като неоставащи всички законодателни, политически, финансови и търговски съглашения на настоящото правителство съ чуждестранни държави и заявява че събрането ще проваля заседанията си до края на ноември 1929 год.

В „Ал Вахед“ прибавя, че по искането на Нехас Шоа, събрали и ръ председател, събрането е положило клетва в смисъл, да направя всичко което трябва, да да отбраняват конституцията.

И всичко това става, за да се приемат условията на Англия за политически и търговски концесии във Египет, които си от, естество да засенят суверенитета на египетския народ, който суверенитета Англия беше уни признавала прези шест години — 1922 год.

Сър Остен Чемберлен в последната си реч въ каварата на общината, по повод обменения, че Англия носи отговорността за събитията във Египет в замяна, че Англия остава ирки — на принципите усвоени на 1922 г.

„Аз не искам да кажа, че съ или без конституция или парламента, египетският управител могат да неглижират резервите направени прези 1922 г. Далец от това искам. Каквото и да бика формата на установено управление, то трябва да вземе под внимание тия резерви и да не дава удовлетворение по възможност до деня, когато Египет ще се рши да преговаря съ нас, за един-два месеца върху единствената база, която може да бъде приета от Англия.

„Английски войски си във Египет, за да подържат в реди и във събития, че настоящия момент е удобен за започване на нови преговори за нов договор. Вън от това, аз вървам, че не ще бъде умно да се вни английското правителство въ каварата и да е“.

Това значи, че съ условията още повече полагането във Египет, да се законят неостроубощи и ирва Фуад да избяга въ Англия, а английските войски и флота да върват въ ромата си, вместо това биват съ бурити и по света върват.

Въ граждански въпроси Борбата за надомини въ Италия

Събитията въ Китай навлязоха въ втора решителна фаза. Националистичкото кинско движение зарекна въ масовити на граждански борби, като се обтегнава на сътрудничеството на империалистическите сили, грешноа голтама съпротива въ вътрешното устройство на киниските държави и въ международното и стабилизиране. Суверенитетът тука на кинския народ не си знача. Намагати му се договори решения, които създават привилегии за чужденците. Само Съединените Шати и то въ един от желаните да вземат надомини въ голтама империя на същият, признаха национално правителство, омазват се от всички стари чуждестранни и приемат да преговарят на равен нечла съ киниските за съюзници на търговски и политически договори. Нащо повече, тя изтегли 1500 офицери и войници от американската флота въ Тинианси.

„Ал Темп“ съзира въ тая игра на Съединените Шати едно меланче да се изолзват галовни импоницие си области.

националистички аспирации

Илония от своя страна за вава, че не признава дейността на кинско-апонския договор и ще вземе всички ирки, ако есенциално това се намери, за да запази своите интереси във Китай и Манчжурия.

Завъ Илония съ съзира и речката на Англия, съ които тя има договори за алимент и взаимна подкрепа въ Тихия океан.

Съединените Шати поддиза вече договор въ Китай за

политическа независимост

на последна. Въ Англия се сити, че тая договор е ерменен въ тая смисъл, че е необходим един пълен договор по отношение на колониите и екстериториалността, което трябва да подучи съгласеност на всички сили протектори на Китай.

„Ал Темп“ съобщава, че египетския в „Трибуна“ по джон тая спорб пише:

„Американския капитал е готов да услужи на правителството въ Вашингтон против Англия и Япония, като и агент на неговоо мироо прокламация във Китай, съ единствената целъ за експлоатация на нещастните киниски работници и да разполага съ националните киниски източници. Едно такова промояние не може да не предизвика

сериозни условияния

между Съединените Шати от една страна съ Англия и Япония от друга.

„За щастие, обаче, киниски народ не е още забравил пресвета американска бандорация на Манчжоу и другите американски престъпления извършени въ Китай и той ще знае да ценя новите си приятели.

„Въ действителност Съединените Шати не търсят друго осемна дебела върху киниските пазари за американските стоки“.

За закъсияне на контролметриране ирръ на Вишъ. Работи въ Манчжоу. Вентъ се срин Дръ В, настоящъ пълном, и ръ въ Вашингтон.

Италиан и Югославия

Френскитъ австини павъ си влота въ ромата да разпалят итали сръбския конфликт. Въ момента, когато голтви вътрешни ирки преживяват народноститъ въ Югославия, ангажирани въ борба съ централната власт за износване на своитъ забрани права и свободи, френската преса позитива Италия съветъ ироника за ратификацията на Тригунитъ конвенция. Разбира се това се прави съ целъ на диверсия и да се парализира успешното разрешение на постоянните проблеми.

Югославиянскитъ пълном, ирръ Рачичъ, който се намира още въ Белградъ не е отплатувалъ за Ринт. Каретъ се Френция и Италия, ако голтви се насве да се спометъ голтви на народити, за да се отърват отъ военитъ на робство, тогава си изираме обединени да спечалат тая народна война.

Англия

Протектората и Унгария По поводъ изречения върху за присъединяването на Австрия къмъ Германия таяхано демонстриранъ на Виенскитъ тържества и съ речта на германския председател на Работна Любе, унгарскитъ преса назова и открито се обявява противъ Англия.

„Ал Темп“

като разсъждава по тая поводъ, пише на увадоно място, че унгарцитъ си били жертви на политиката на троякия съюз, понеже най голтвитъ последствия отъ аяната и което е най-важното, поведението на Виенскитъ Германия въ О. Н. съвършено ги разочарова и надеждата да оменатъ кинето и да я повозитъ отъ нас. Нащо повече Германия ег по вече и помена е прибягвалъ къмъ Чехославкия и Малтата Англия, които си най голтвитъ неприетели на унгарцитъ. Вън от това съ присъединяването на Австрия къмъ Германия (за се открие пакъ „Dang Reich“).

За това Унгария, казва „Ал Темп“ се ориентира къмъ Италия и противъ Германия.

Чуниятъ междъ че потеме отъ таяте. Загубитъ се и унгарцитъ.

„Дипломатическитъ борбата

на Титулеско

„Ал Темп“ съобщава, че разликата ирръ на Виенскитъ Работи си дава оставката на право на Ренгенсеа съветъ, гласенъ. Макаръ и кинсо, но не отдава-бляже съобщили, че Титулеско не е съгласенъ въ много отношения съ политиката на Братинковичи било по въздизата политика, която умъ той върват, било по финансовата, било най-сити по въкрдизата политика, тая като Титулеско който не е лъкъралъ, а отъ групата на лъкърални Т. Йонску е искаше, да се създаде един общ национален кабинет, въ който да върватъ и национално-иностранцитъ, за да се внесола спокоевостъ въ страната, което щило ва осигурити по голтви успяват и въ всички политиче, да се пречистела ромънска дипломатия отъ карьеризма, и иебстине да се създаде финансови реформи, но сътръсено други неота.

Пръпаголетъ се той да вземе ниско поста си на пълном, ирръ въ Лондонъ, ако до това Братинкович не блас съгласенъ за да го заместити Титулеско.

Борбата на украинци

Много тенденционски историци въ ирки случаи. И тъ не по-малко спомнатъ на нитереситъ на патриотитъ си. Тая ирръ, за ирки от 18 а в украинцитъ не били ички, а иркиво найме населени, така че тъ инават историческото право да формиратъ държавя. Образувано, тъ трябва да принадлежатъ или на полещитъ, или на ромънитъ или на кинитъ.

Руската революция, обаче,

създаде една независима Украйна и украинския въпрос се поставя предъ света, като въпросъ отъ голтви важностъ. И отъ 1917 год. тая земнава европейската дипломатия и създаде много търкания.

Нещастно не тая страна е тая, че и тая много богата. Зената и е аллоуродна. Ина и богати желатни руди, а това буди ревностъ у съседитъ. Въ историята ти е била зената на обещава за войни и теретъ на оместочени сравнения между полещи турци и руски.

Възвистеното нежеланитъ водено отъ Богданъ Кириличски противъ полещитъ инава завърши съ подписването прези 1654 г. договора, съ който се призна отъ Русия независимостта на Украйна. Това била края на полното владиство, което застрашаваше дори и независимостта и а Польша. Тога първото Кайр Сенкевичъ нарече: „Съ огъни и съ мълка“. Но тая поетъ инава и тая пасока, че каренстриреше украинцитъ, като върватъ, за да ервате полещката авича пълна съ жестокостта срещу свобода на Украйна.

Следъ разоблага на Польша, украинцитъ инава британски съ политиче пълна австрийско и руско иначество. И при тая зова украинцитъ се бореха за своитъ национални и културни права, като успява да извоюватъ училища, библиотеци, литература и пр. Тая борба беше извиста — борбата на Източна Галиция. Тая та се представи въ конференцията за миръ, където голтвитъ се стремитъ да го поставятъ, като полски въпросъ.

Днес следъ независимостта на Польша, украинцитъ въпросъ изникъ инава на свената въ едно дори осветление, за борба въ дететъ да претрват на Волинна и Полещия срещу полното австрийство. Тая, че въ Польша сега минаватъ следитъ милиона украинци. И полещитъ не се сарват въ своитъ завоевателни тенденции, които стигатъ завъ Киевъ.

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Италианскитъ и английскитъ политиче срещи на Титулеско

Белгиският въпрос

Въ с. Вентъ теля, инава, имя около 60 — 70 милиона сик белгиски селити. На по голтвата частъ отъ тая съ дване аврион жите, които тъ си струпае по-голямъ дялъ за инава.

Прези миналата година

ти всички белгиски селити си по 30 — 40 денара на Османли си общо 6 — 7 — 8 денара бляе двори денари въ аврион инокорпорацията, ноими общината стана а нитъ отпусне таяко инава в. мартъ т. — 40 денара и подали заявления, като върватъ свободен инава да рши, обаче отъ обява до деня нитъ отсърватъ и чавали „дана“ — отъ селитъ Манду тая чаванъ обяваститъ общинари не успяватъ случай да промислятъ неприязнитъ инава инава.

При наличността на аврион инава и тая отсърватъ общинари, въ обяваститъ следъ убавеното кинско инава други поабува, че аврионяването на теритъ а инава.

На разваденитъ инава инава белгискитъ си унава тая т. да засенятъ по нитъ в. колтата е зорба. Кинъ обаче каже да се отсърватъ тъ рши, да не притъ по чужди дворище и накраи инава формация или други подобни, за да върватъ.

Съветитътъ аврионъ тая да върватъ въ ромата въ аврионъ инава инава с. Вентъ теля Белгиско 29.VII 1928 г.

Обзоржованити

Нови тързания

Голтвитъ европейски се продължаватъ да забравятъ общественото мнение Европа около въпроса за обзоржованити. Яко инава последната конференция просе, че инава тая различия въ свавителноа голтвита аврион и главитъ дилити. Само руския и японския предъставител баврионно поабува тая но разоржаване, тая се противоставитъ дилитъ и френскитъ дилитъ.

Перва тая различия тая конференцията конитъ ма да се събере и инава новъ проектъ и да се конитъ конференция. За да се събератъ Англия и Франция да нава инава новитъ конитъ номеръ. Сега таритъ кинско разрешение, за да инава различията. Селитъ новия преговори и накраи Сър Остен Чемберленъ казва въ каварата на общината, че Англия и Франция свавили вече аврионското обзоржоване.

Приказватъ си хората, инава инава казва тая стило, ларн и енергия, а роинитъ лаватъ шаритъ.

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава

Дипломатическитъ инава